Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Крагујевцу
I-2 У 20775/19
Дана 26.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Биљане Стојановић и Радмиле Симић, чланова већа, са судским саветником Миланом Ивановићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., кога заступа пуномоћник Зоран М. Марковић, адвокат из Ивањице, Јаворска 12, против туженог Републичког фонда за здравствено осигурање, ради поништаја решења УП II-02/6 број 180.2-74/19 од 05.11.2019.године, у предмету накнаде трошкова за купљени лек, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.08.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за здравствено осигурање, Филијале за Моравички округ са седиштем у Чачку 02 број 54.5-18/2019-87 од 07.02.2019.године, којим је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова за купљени лек ... по фискалним рачунима број 49586 од 04.10.2018.године, број 62671 од 09.01.2019.године, број 53915 од 05.11.2018.године и број 60615 од 25.12.2018.године, у укупном износу од 180.695,04 динара.

У тужби, поднетој овом суду преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је оспореним решењем одбијена његова жалба са образложењем да је у овој правној ствари утврђено да се предметни лек не налази на листи лекова који се прописују и издају на терет средстава, а да лек ван листе обезбеђује само она здравствена установа која је увела лек у терапију. Сматра да је такав закључак туженог органа супротан члану 15. Правилника о садржају и обиму

права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и партиципације за 2019.годину и истиче да се предметни лек издаје на основу мишљења три лекара одговарајуће специјалности здравствене установе у смислу потребе да је лек неопходан, а да на листи не постоји лек истих генеричких особина. Указује да је код туженог осигураник 38 година и да је у Фонд непрестано уплаћивао доприносе, те је по Закону о здравственој заштити Фонд обавезан да сноси трошкове за прописане лекове. Истиче да поседује изјаву три лекара референтне здравствене установе Војно медицинске академије, Клинике за кожне и полне болести од 20.04.2018.године у којој је дато конзилијално мишљење др ББ, др ВВ и др ГГ. Даље наводи да је у датом мишљењу истакнуто да није било терапијског успеха другим врстама лекова због чега је одлучено да се примени предметни лек, а који је тужилац о свом трошку набављао у периоду од 18.01.2018.године до 05.11.2018.године и платио износ од 180.695,04 динара, указујући да је лек уведен од стране др ББ 18.04.2016.године. Указује да годишњи трошкови тужиоца за овај лек прелази износ од 500.000,00 динара, истичући да је обавеза туженог да осигураницима омогући коришћење одговарајуће медицинске терапије, не излазући их поступку отуђења своје личне имовине, доводећи у сиромашно стање како би набављали лекове и одржали себе у животу. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је поновио разлоге дате у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списа ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списа и образложења оспореног решења произлази да је тужилац 18.01.2019.године, поднео захтев за накнаду трошкова купљених лекова ... уз који је приложио фискалне рачуне број 49586 од 04.10.2018.године, број 62671 од 09.01.2019.године, број 53915 од 05.11.2018.године и број 60615 од 25.12.2018.године, Апотеке ДД, на укупан износ од 180.695,04 динара, копију платне картице ЂЂ, издате на име тужиоца, са бројем текућег рачуна, као и копију налаза лекара специјалисте ВМА од 18.04.2016.године. Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган је утврдио да се предметни лек не налази на листи лекова према Правилнику о листи лекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања (“Службени гласник РС”, бр. 45/18...63/18), као и да не постоји мишљење три лекара здравствене установе терцијарног или секундарног нивоа здравствене заштите уз обавезан потпис директора здравствене установе о увођењу лека у терапију и за обезбеђивање лека ван листе лекова. Стога је првостепени орган, позивајући се на члан 43. став 1. тачка 1. Закона о здравственом осигурању (“Службени гласник РС”, бр. 107/05...106/15), члан 14. став 1. тачка 1. и члан 15. Правилника о садржају и обиму права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и о партиципацији за 2018.годину (“Службени гласник РС”, број 18/18), нашао да тужилац не испуњава услове прописане цитираним одредбама за обезбеђивање предметног лека, због чега је

захтев тужиоца одбио, као у диспозитиву ожалбеног решења.

Решавајући по жалби тужиоца изјављеној на првостепено решење од 07.02.2019.године, тужени орган је након разматрања жалбе, ожалбеног решења и списа предмета нашао да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, а да су наводи жалбе неосновани, јер је у овој правној ствари утврђено да се лек не налази на листи лекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања, а да осигураном лицу лек ван листе лекова обезбеђује само она здравствена установа секундарног или терцијарног нивоа, која га је увела у терапију, искључиво под условима прописаним Правилником о садржају и обиму права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и о партиципацији за 2018.годину, који у конткретном случају нису испуњени. Стога је тужени орган, применом члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16), одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 43. став 1. тачка 1. Закона о здравственом осигурању (“Службени гласник РС”, бр. 10/16), прописано је да право на лекове обухвата право на лекове са Листе лекова који се прописују на рецепт или издају на налог на терет средстава обавезног здравственог осигурања (у даљем тексту: Листа лекова), а ставом 2. истог члана закона, изузетно од става 1. овог члана, осигураном лицу обезбеђује се и лек који није на Листи лекова, а медицински је неопходан за лечење, под условима утврђеним општим актом Републичког фонда.

Одредбом члана 14. став 1. тачка 1. Правилника о садржају и обиму права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и о партиципацији за 2018.годину (“Службени гласник РС”, број 18/18), прописано је да право на лекове и медицинска средства обухвата право на лекове са Листе лекова који се прописују на лекарски рецепт или издају на налог на терет средстава обавезног здравственог осигурања, у складу са општим актом којим се уређује Листа лекова.

Одредбом члана 15. став 1. тачка 1. истог правилника, прописано је да се изузетно од члана 14. става 1. тачка 1) овог правилника, осигураном лицу обезбеђује и лек који није на Листи лекова и то: у алинеји првој, лек за који је издата дозвола за стављање у промет у Републици Србији само за медицинске индикације утврђене дозволом за стављање лека у промет, и у алинеји другој, лек за који није издата дозвола за стављање у промет у Републици Србији само за медицинске индикације утврђене у дозволи за стављање у промет у земљама Европске уније, односно у земљама које имају исте или сличне захтеве у погледу издавања дозволе за лек као у земљама Европске уније. Ставом 2. истог члана правилника, прописано је да осигураном лицу, лек из става 1. овог члана, уводи у терапију и обезбеђује здравствена установа терцијарног или секундарног нивоа здравствене заштите, на основу мишљења три лекара одговарајуће специјалности здравствене установе терцијарног или секундарног нивоа здравствене заштите да је лек неопходан и да не постоји одговарајући лек на Листи лекова по интернационалном незаштићеном имену лека, односно по одговарајућем фармацеутском облику или јачини, а да су исцрпљене све друге терапијске могућности лечења, а ставом 3., мишљење три лекара специјалисте из става 2. овог члана обавезно потписује и директор здравствене установе терцијарног или секундарног нивоа здравствене заштите која обезбеђује лек, односно лице које он

овласти.

По оцени суда, а имајући у виду утврђено чињенично стање и цитирани пропис, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење којим је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова купљених лекова, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге које у свему прихвата суд. Ово стога, што је у проведеном поступку утврђено да је тужилац купио лекове ... који се не налазе на листи лекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања, а уз захтев није приложио доказ о испуњености услова за обезбеђивање лека који није на листи лекова, прописаних чланом 15. став 2. и 3. Правилника о садржају и обиму права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и о партиципацији за 2018.годину ("Службени гласник РС", број 18/18), односно није доставио мишљење три лекара одговарајуће специјалности здравствене установе терцијарног или секундарног нивоа здравствене заштите да је наведени лек неопходан, да не постоји одговарајући лек на листи лекова по интернационалном незаштићеном имену лека, односно одговарајућем фармацеутском облику или јачини, а да су исцрпљене све друге терапијске могућности лечења, потписано од стране директора здравствене установе терцијарног или секундарног нивоа здравствене заштите или лица које он овласти, нити се такво мишљење налази у списима предмета органа достављеним уз одговор на тужбу.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да нису од утицаја на другчију оцену законитости оспореног решења, јер тужилац уз тужбу није доставио доказе којима се доводи у сумњу чињенично стање утврђено у проведеном поступку, односно није доставио напред наведен доказ о испуњености услова за обезбеђивање лека који није на листи лекова из цитираног члана 15. став 2. и 3. Правилника.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.08.2022. године, I-2 У 20775/19

Записничар
Милан Ивановић, с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП